

[Stauning.]

Ære at anbefale, er jo kendt fra forrige Samling. Det er et Forsøg paa at sætte Midler op mod den ødelæggende Tilstand, som Arbejdsløsheden medfører. Lovforslaget er lidt mindre omfattende, end da det blev vedtaget her i Tinget ved anden Behandling i Juli Maaned, idet der jo nu er forelagt særlige Lovforslag vedrørende forskellige af de Emner, der omhandlede i det Lovforslag, vi den Gang behandlede. Maaske burde der have været en Tilføjelse i Titelen, idet Lovforslaget nu fremtræder som udelukkende gaaende ud paa at yde Støtte til Haandværk og Industri. Men det er jo kendt — det fremgaar af Teksten —, at man ogsaa skulde kunne gaa udenfor denne Ramme; man ved fra tidligere Forhandlinger, at efter vor Mening skulde disse Støtteforanstaltninger f. Eks. ogsaa kunne anvendes overfor Fiskeriet. Jeg forbeholder mig derfor eventuelt at foreslaa en Tilføjelse til Titelen, saaledes at der f. Eks. tilføjes „m. m.“ for derved at give Rum for den videre Støtte, som det har været Hensigten at yde. Men naturligvis er det i Hovedsagen Industri og Haandværk, der vilde komme ind under de her foreslaaede Lovbestemmelser; og hvad der kunde blive Tale om overfor Erhverv, som ikke tidligere har været inddraget under en lignende Lovgivning, er i Forhold til det store Omraade, som Industrien spænder over, i alt Fald af mindre Omfang.

Begrundelsen for Forslagets Fremkomst er ganske naturligt den Krise og den Arbejdsløshed, som vi fremdeles befinder os i. Ministeriets Indsats i det svundne Aar: Nedskæring af Sociallovgivningen, Lønnesættelse for Statens Tjenestemænd, Fragtlettelser, Skattegaver, har jo alt sammen været saa fuldstændig uden Virkning til Gavn for Erhvervslivet, har tværtimod forværret Krisetilstanden i vort Land, og vi befinder os altsaa nu i en Situation med 60 000—70 000 arbejdsløse og med voksende Nød og Elendighed i denne Hær af arbejdsløse, hvis Arbejdsløshedsperiode har haft en Længde som ingen Sinde før i vort Land.

Jeg henleder Opmærksomheden paa Statistisk Departements Undersøgelse vedrørende Arbejdsløsheden den 24. September i Aar, altsaa endnu paa et Tidspunkt, da det ikke var blevet helt saa galt, som det nu er blevet. Denne Undersøgelse er foretaget paa et Tidspunkt, da der var knap 50 000 arbejdsløse, og omfatter godt 37 000. Det ses af denne Undersøgelse, at de ganske unge, det vil sige Arbejdere under 25 Aar, er ganske særligt stærkt udsat for Arbejds-

løsheden, og især unge faglærte Arbejdere har en overmaade stor Andel af det samlede Tal. Næsten $\frac{1}{3}$ af den hele Arbejdsløshed, 32 pCt., falder paa Alderen indtil 25 Aar, medens f. Eks. Aldersgruppen 25—50 Aar kun har 56 pCt. Af den foretagne Undersøgelse ses det endvidere, at allerede den 24. September var ca. 15 000 uden Understøttelse, og 13 000 stod opført med ekstraordinær Understøttelse, som formentlig bortfaldt den 1. Oktober. Endvidere ses det, at 21 000 af disse 37 000 har været uafbrudt arbejdsløse i det mindste i $\frac{1}{2}$ indtil 1 Aar, og at 16 000 havde Børn at forsørge i et Antal af 35 906.

Disse enkelte Tal fra denne Undersøgelse, som altsaa havde sin særlige Karakter, viser, hvor forfærdende det staaar til i Arbejderklassen, hvorledes Nød, Sult, Underernæring, forspildt Barndom, forspildte Læreaar, Demoralisation maa blive Følgen af denne Tilstands Vedvaren.

Alt dette er altsaa den uhyre triste Baggrund for Rigsdagens nye Behandling af Krisespørgsmaalet og af Lovgivningen mod Krisen. Og det maa endda erindres, at disse Tal, jeg nu har nævnt, er snart 3 Maaneder gamle, at alt er blevet betydeligt værre i disse 3 Maaneder, og at der intet som helst Tegn er til virkelig Bedring i Situationen.

Man vil maaske henvise til, at der en Tid har været nogen Formindskelse i Arbejdsløsheden i enkelte Industrier; jeg ved, at man saaledes kan udpege Skotojnsindustrien og Tekstilindustrien. Noget af dette er jo ganske naturligt den Sæsontravshed, som altid falder i Perioden umiddelbart før Jul, og andet af den forøgede Beskæftigelse hænger vel sammen med de Forsøg paa ændret Produktion, specielt i Skotojnsindustrien, som allerede tidligere har været nævnt, vistnok ogsaa her i Salen. Hvis det, man her er inde paa, skulde vise en Vej frem, vise, at en ny og bedre Udvikling er mulig, kan det kun siges at være godt, og man kan saa glæde sig over, at de Konservatives Toldforslag, der var fremme for et halvt Aars Tid siden, ikke blev gennemført; de havde jo været ret urimelige, hvad vi ogsaa forudsaa den Gang, hvis det var muligt ved andre Midler at komme frem til bedre Produktionsforhold. Men jeg tror paa den anden Side, at det er for tidligt at bygge noget virkeligt paa den Smule Merbeskæftigelse i denne Industri, der altsaa skyldes visse Forsøg, man anstiller. Først naar en Gang disse Forsøg er afsluttet, vil man kunne bedømme, om det virkelig derigennem er blevet muligt for Industrien at bemægtige sig en større Del af Markedet.